

Evropski varuh
človekovih pravic

Prevod te strani je bil narejen s strojnim prevajanjem [Povezava]. Strojni prevodi lahko vsebujejo napake, ki bi lahko zmanjšale jasnost in natančnost, zato varuhinja človekovih pravic ne prevzema odgovornosti za kakršna koli odstopanja. Za najzanesljivejše informacije in pravno varnost glejte zgornjo povezavo z izvirno različico v jeziku angleščina. Za več informacij si oglejte našo [jezikovno in prevajalsko politiko \[Povezava\]](#).

Odločba v zadevi 2710/2009/RT - Domnevna napaka pri izvrševanju plačila in zagotavljanju točnih informacij

Odločba

Primer 2710/2009/RT - Preiskava uvedena dne 03/12/2009 - Odločba z dne 12/05/2010

Pritožnik, nekdanji uradnik Evropske komisije, prejema invalidsko pokojnino zaradi nezgode. Po nezgodi je Komisijo zaprosil za zavarovalnino, do katere je bil upravičen, vendar ni bil zadovoljen z njenim predlogom o stopnji invalidnosti in skupnem znesku invalidnine. Zaradi tega je predlagal, da se skliče zdravstveni odbor. 23. julija 2009 ga je Komisija po sprejetju sklepa tega odbora obvestila, da je poleg zneska, ki ga je že prejel, upravičen še do dodatnih 9 545,31 EUR. Vendar pa mu tega denarja ni izplačala. Pritožnik se je zato obrnil na varuha človekovih pravic.

V svoji pritožbi je trdil, da mu Komisija ni izplačala zneska, ki ustreza njegovi stopnji invalidnosti, čeprav ga je obvestila, da je to storila in ga tako zavajala z napačnimi informacijami. Od Komisije je zahteval izplačilo tega zneska in ustreznih zamudnih obresti.

Z dopisom z dne 4. januarja 2010 je pritožnik obvestil varuha človekovih pravic, da je Komisija medtem dolg poravnala skupaj z zamudnimi obrestmi. Komisija je v svojem odgovoru to potrdila.

Varuh je tako ugotovil, da je Komisija naredila vse potrebno za ureditev zadeve in je primer zaključil.

OZADJE PRITOŽBE

1. Pritožnik, nekdanji uradnik Evropske komisije, po nesreči prejema invalidsko pokojnino. Po nesreči je zaprosil za nadomestila iz zavarovanja, do katerih je bil upravičen na podlagi člena 73 Kadrovske predpise in „Skupnih pravil o zavarovanju uradnikov Evropskih skupnosti za

primer nesreče in poklicne bolezni“ (v nadaljevanju: pravila o nezgodi).

2. Pritožnik je 18. marca 2006 pri Komisiji vložil pritožbo na podlagi člena 90(2) Kadrovskih predpisov, v kateri je v bistvu trdil, da je Komisija neupravičeno odložila svojo odločitev v zvezi z njegovim odškodninskim zahtevkom. Komisija je priznala dolgo obdobje, ki je potrebno za obravnavo pritožnikovega primera, vendar je zavrnila zlorabo nastale zamude in navedla, da zapletenost spisa upravičuje čas, ki ga je potrebovala za njegovo zaprtje.

3. Pritožnik se je 28. avgusta 2006 obrnil na varuha človekovih pravic s pritožbo, ki je bila evidentirana pod referenčno številko 2782/2006/ (MHZ)RT . Po preiskavi je varuh človekovih pravic ugotovil dva primera nepravilnosti pri obravnavi zadeve s strani Komisije in podal dve kritični pripombi v zvezi z zamudo pri plačilu nadomestila za nadomestilo pritožnika in kršitvijo člena 12 Kodeksa dobrega ravnanja javnih uslužbencev [1] .

4. Pritožnik je 18. februarja 2008 pri varuhu človekovih pravic vložil novo pritožbo zoper Komisijo (*pritožba 492/2008/RT*), v kateri je navedel, da ni zadovoljen s predlogom Komisije glede njegove stopnje invalidnosti in višine njegovih nadomestil iz zavarovanja odškodnine. Zato je zaprosil za sklic zdravniške komisije. Trdil je, da je Komisija ravnala nepošteno in da je poskušala vplivati na delo zdravniške komisije v korist zasebne zavarovalnice institucije. Varuh človekovih pravic je v odgovoru z dne 4. marca 2008 menil, da na podlagi dokazov, ki jih je predložil pritožnik, ni bilo zadostnih razlogov za začetek preiskave njegove pritožbe.

5. Komisija je 23. julija 2009 pritožnika obvestila, da je 9. junija 2009 prejela končno poročilo zdravniške komisije o njegovi stopnji trajne invalidnosti. Dodala je, da je 17. junija 2009 poročilo posredovala svoji zavarovalnici. Navedla je, da bo po prejemu soglasja zavarovalnice plačala razliko, ki ustreza njeni stopnji trajne invalidnosti.

6. Komisija je 27. julija 2009 pritožnika obvestila, da je na podlagi poročila zdravniške komisije sklenila, da mora njegova stopnja trajne invalidnosti znašati 64,5 %. Navedla je, da sta mu bili že izplačani dve začasni plačili, in sicer: (i) 1. novembra 2005, kar ustreza 40-odstotni stopnji invalidnosti; in (ii) 2. novembra 2006, kar ustreza stopnji invalidnosti 23,5 %. Zato bi Komisija nadaljevala s plačilom razlike, ki ustreza preostali stopnji neveljavnosti v višini 1 %, to je 9 545,31 EUR.

7. Pritožnikov odvetnik se je 25. avgusta in 3. septembra 2009 obrnil na službe Komisije. Poudaril je, da Komisija še vedno ni plačala razlike v višini 9 545,31 EUR.

8. Komisija (PMO [2]) je 10. septembra 2009 odgovorila na zgornja dopisa. Navedla je, da je njena zasebna zavarovalnica 25. avgusta 2009 izvedla plačilo razlike na bančni račun pritožnika.

9. Odvetnik pritožnika je 29. septembra 2009 odgovoril na dopis Komisije z dne 10. septembra 2009. Navedel je, da njegova stranka še ni prejela končnega plačila, in pozval Komisijo, naj pojasni zamudo. Poleg tega je poudaril, da ima njegova stranka pravico od Komisije zahtevati plačilo zamudnih obresti.

10. Komisija je 15. oktobra 2009 odgovorila na zgornji dopis. Navedla je, da „*je prišlo do nesporazuma v zvezi s plačilom razlike*“. Komisija je po preverjanju pri zavarovalnici ugotovila, da je bilo plačilo izvedeno 30. septembra 2009 namesto 25. avgusta 2009. Komisija je izrazila obžalovanje zaradi razmer. Vendar je poudarila, da dvomesečnega roka ni mogoče šteti za „nerazumnega“, saj je „običajni rok za taka plačila šest tednov“. Poleg tega ni pravne podlage, ki bi upravičevala zahtevano plačilo obresti.

11. Pritožnikov odvetnik se je 22. oktobra 2009 ponovno obrnil na službe Komisije. Poudaril je, da skoraj tri mesece po tem, ko je Komisija sprejela odločbo z dne 27. julija 2009, plačilo razlike še vedno ni bilo izvedeno. Komisijo je zaprosil za: (I) takojšnje plačilo razlike; in (ii) plačilo obresti za zamudo pri plačilu.

12. Pritožnik se je 3. novembra 2009 ponovno obrnil na varuha človekovih pravic.

PREDMET PREISKAVE

13. Pritožnik je v svoji pritožbi varuhu človekovih pravic predložil naslednjo trditev in zahtevek.

Obtožba :

Komisija (i) mu ni plačala preostalega zneska, ki ustreza njegovi stopnji trajne invalidnosti, čeprav ga je obvestila, da je to storila; in (ii) mu je predložila zavajajoče informacije v zvezi z zgoraj navedenim plačilom.

Zahtevek :

Komisija bi morala plačati razliko in plačati obresti za zamudo.

PREISKAVA

14. Varuh človekovih pravic je 3. decembra 2009 začel preiskavo.

15. Pritožnik je 4. januarja 2010 poslal dodatno korespondenco v zvezi s to pritožbo. Komisija je 2. marca 2010 poslala svoje mnenje o tej pritožbi, ki je bilo posredovano pritožniku skupaj s pozivom k predložitvi pripomb.

16. Pritožnik je svoje pripombe poslal 25. marca 2010.

ANALIZA IN SKLEPI VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC

A. Domnevna opustitev plačila razlike ter zagotavljanja točnih informacij in s tem povezanega zahtevka

Argumenti, predstavljeni varuhu človekovih pravic

17. Pritožnik je v dopisu z dne 4. januarja 2010 varuha človekovih pravic prvič obvestil, da je 23. oktobra 2009 (to je, preden je vložil to pritožbo pri varuhu človekovih pravic) vložil pritožbo na podlagi člena 90(2) Kadrovskih predpisov zoper odločbo Komisije z dne 27. julija 2009. Poudaril je, da se predmet te pritožbe nanaša tudi na vprašanje, ali Komisija ni plačala preostalega zneska njegovih nadomestil iz naslova odškodnine.

18. Pritožnik je navedel, da je Komisija 9. novembra 2009, potem ko je pri varuhu človekovih pravic vložila to pritožbo, plačala razliko, ki ustreza njegovim zavarovalnim dajatvam. Poleg tega mu je Komisija 23. novembra 2009 plačala obresti za zamudo pri plačilu.

19. Pritožnik meni, da je bilo plačilo preostalega zneska njegovih nadomestil iz zavarovanja zamujeno, ker je Komisija, in sicer PMO, pomotoma izvršila plačilo na stari bančni račun pritožnika.

20. Nazadnje je pritožnik poudaril, da Komisija kljub dvema kritičnima pripombama varuha človekovih pravic v okviru svoje preiskave 2782/2006/(MHZ)RT ni izboljšala kakovosti svojih upravnih služb. Glede na nove informacije, ki jih je predložil v dopisu z dne 4. januarja 2010, je pritožnik predlagal, naj varuh človekovih pravic izvede preiskavo na lastno pobudo v zvezi s tem, če se odloči zaključiti ta primer.

21. Komisija je v svojem mnenju pojasnila, da je 17. junija 2009 zavarovalnici poslala poročilo zdravniške komisije, da bi pridobila dodaten prejemek. Zavarovalnica je predložila zadevni prejemek. Zato je Komisija 27. julija 2009 pritožniku poslala končno odločbo v zvezi z njegovo stopnjo trajne invalidnosti in zavarovalnico pozvala, naj plača ustrezno razliko.

22. Komisija je navedla, da podružnice praviloma prejmejo plačilo v roku enega meseca. Po dopisu pritožnikovega odvetnika z dne 25. avgusta 2009 je Komisija zavarovalnico vprašala, ali je izvedla plačilo. Zavarovalnica je potrdila, da je to storila.

23. Komisija je 29. septembra 2009 po prejemu drugega dopisa pritožnikovega odvetnika stopila v stik z zavarovalnico. Po preverjanju je zavarovalnica ugotovila, da je bilo plačilo pomotoma izvedeno na tožnikov stari bančni račun. Komisija je od zavarovalnice zahtevala, naj izvede plačilo na drug bančni račun in pritožniku plača zamudne obresti. Zavarovalnica je to storila. Komisija je poudarila, da ni mogoče pričakovati, da bi vedel, da je pritožnik medtem spremenil svoj bančni račun.

24. Pritožnik je v svojih pripombah izrazil nezadovoljstvo s stališčem Komisije. Trdil je, da je Komisija storila več napak v zvezi s plačilom njegovih prejemkov iz zavarovanja odškodnine, in sicer i) da je ravnala napačno, ko je plačilo njegovih dajatev iz zavarovanja nadomestila pogojela s tem, da je zavarovalnica odobrila poročilo zdravniške komisije; II) pritožnik je Komisiji

poslal priporočeno pismo, v katerem ga je pravočasno obvestil o spremembi podatkov o svojem bančnem računu; III) zavarovalnica ni sprejela nobenih ukrepov, potem ko je dvakrat izvedla plačilo na napačen bančni račun; IV) Komisija ni ukrepala takoj po prejemu dopisa pritožnikovega odvetnika z dne 25. avgusta 2009, v katerem je bila obveščena, da plačilo ni bilo izvedeno; v) Komisija naj bi napačno uporabila samo 5,50-odstotno obrestno mero za izračun zamudnih obresti.

Ocena varuha človekovih pravic

25. Varuh človekovih pravic meni, da je Komisija s plačilom preostalega zneska pritožnikovih nadomestil iz zavarovanja odškodnine in s plačilom obresti za zamudo, ki je nastala, ugodila zahtevku, ki ga je pritožnik vložil v prvotni pritožbi.

26. Kar zadeva pritožnikovo trditev, da je bilo plačilo odloženo, ker je Komisija pomotoma plačala razliko na drug bančni račun, varuh človekovih pravic ugotavlja, da je pritožnik prejel dolgovani znesek in zamudne obresti. Varuhinja človekovih pravic ugotavlja tudi, da je Komisija v svojem mnenju potrdila zgoraj navedena dejstva. Zato meni, da nadaljnje nadaljevanje te preiskave ni koristno.

27. Varuhinja človekovih pravic meni, da je Komisija sprejela ustrezne ukrepe za rešitev zadeve.

28. Varuh človekovih pravic je seznanjen s predlogom pritožnika o začetku preiskave na lastno pobudo o tem, kako PMO obravnava njegovo zadevo in podobne primere, in ga bo obravnaval v okviru drugih predlogov za prihodnje preiskave na lastno pobudo.

B. Sklepi

Varuh človekovih pravic na podlagi svoje preiskave te pritožbe zaključi z naslednjo ugotovitvijo:

Komisija je sprejela ukrepe za rešitev zadeve.

Pritožnik in Komisija bosta obveščena o tej odločitvi.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

V Strasbourgu, 12. maja 2010

[1] Sklep 2782/2007/(MHZ)RT, na voljo na spletni strani varuha človekovih pravic <http://www.ombudsman.europa.eu/cases/decision.faces/en/3225/html.bookmark> [Povezava].

[2] Urad za vodenje in plačevanje posameznih pravic.

